

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžo/9/2014
Identifikačné číslo spisu:	4013200358
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4013200358.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej, v právnej veci žalobcu: B. E., zastúpeného advokátskou kanceláriou KOTRUSZ-BENČÍK, s.r.o., so sídlom Štefánikova č.57, Nitra, IČO: 47 237 252, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska č.8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č.UPS/US1/SSZOPCSSZ/BEZ/2013/3008/6369 z 25.02.2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12.novembra 2013, č.k. 11S/36/2013-28, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 12.novembra 2013, č.k. 11S/36/2013-28, p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Žalovaný rozhodnutím č.UPS/US1/SSZOPCSSZ/BEZ/2013/3008/6369 z 25.02.2013 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny z 02.01.2013 (ďalej len „úrad“) č.NR1/RSS/ZAM/2012, o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 18.09.2012.

Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalobca bol právoplatným rozhodnutím úradu dňom 01.10.2010 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie (ďalej aj „evidencia“), pričom žalobca v žiadosti o zaradenie do evidencie uviedol skutočnosť, že vedie so zamestnávateľom spor o neplatnosť skončenia pracovného pomeru. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre, č.k. 9Co 165/2012-259 z 06.09.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 18.09.2012, a ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu v Nitre, č.k. 7C/281/2010-205 z 26.04.2012, v časti určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou (danej žalobcovi dňa 01.06.2010), vo zvyšnej časti (okrem iného v časti, ktorou okresný súd určil, že od zamestnávateľa nemožno spravodlivo požadovať, aby žalobcu ďalej zamestnával) krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následná žiadosť žalobcu o povolenie obnovy konania o žiadosti o zaradenie do evidencie bola zamietnutá. Úrad

ako správny orgán prvého stupňa na základe rozsudku krajského súdu, č.k. 9Co 165/2012-259 z 06.09.2012 rozhodnutím č. NR1/RSS/ZAM/2012 z 02.01.2013 podľa § 36 ods.1 písm. o) zákona č.5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti, vyradil žalobcu z evidencie dňom 18.09.2012. Žalovaný poukázal na to, že k určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou došlo až dňom právoplatnosti rozsudku krajského súdu č.k. 9Co 165/2012-259 zo 06.09.2012, teda dňom 18.09.2012 a preto s poukazom na ustanovenie § 36 ods.1 písm. o) zákona č.5/2004 Z.z. prvostupňové rozhodnutie č. NR1/RSS/ZAM/2012 z 02.01.2013 považoval sa súladné so zákonom.

Žalobca namietal nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia najmä z dôvodu, že žalovaný predchádzajúcim rozhodnutím č. UPS/US1/SSZOPCSSZ/BEZ/2013/2631/5328 z 22.02.2013 v rozpore s § 3 ods.3 a 4, ako i § 32 ods.1 a § 46 zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní zamietol jeho odvolanie a potvrdil rozhodnutie úradu o nepovolení obnovy konania o zaradení do evidencie v rozpore so zákonom. Z uvedených dôvodov podľa žaloby bolo aj preskúmané rozhodnutie vydané v rozpore s § 3 ods.3 a 4, ako i § 32 ods.1 a § 46 zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní.

Krajský súd rozsudkom z 12.novembra 2013, č.k. 11S/36/2013-28, zamietol žalobu a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal z administratívnych spisov žalobcu preukázané, že žalobca bol právoplatným rozhodnutím úradu zaradený do evidencie dňom 01.10.2010, pričom mu v tom čase bolo známe, že žalobca vedie so zamestnávateľom spor o skončenie pracovného pomeru. Taktiež mal za nesporné, že žalobca bol v tomto spore úspešný a rozsudok o určení neplatnosti výpovede pracovného pomeru nadobudol právoplatnosť dňom 18.09.2012. Krajský súd skonštatoval, že rozhodnutie úradu i žalovaného vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a nezistil porušenie základných pravidiel a zásad správneho konania, záver žalovaného zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade so zákonom o správnom konaní. Na základe rozsudku o určení neplatnosti výpovede pracovného pomeru bol správny orgán povinný rozhodnúť o vyradení žalobcu z evidencie dňom 18.09.2012, a to v súlade s § 36 ods.1 písm. o) zákona č.5/2004 Z.z. v znení platnom do 30.04.2013, teda v čase vydania preskúmaného rozhodnutia a nebol daný dôvod na vyradenie z evidencie iným dňom.

Pokiaľ žalobca podaním zo dňa 16.07.2013 namietal, že nemôže byť súčasne uchádzačom o zamestnanie aj zamestnancom, krajský súd poukázal na to, že predmetom tohto súdneho konania nebolo riešenie otázky postavenia žalobcu v období od 01.10.2010 do 18.09.2012, ale posúdenie zákonnosti rozhodnutia o jeho vyradení z evidencie dňom 18.09.2012.

Žalobca napadol rozsudok krajského súdu včas podaným odvolaním, namietajúc ustanovenie § 205 ods.2 písm. a) O.s.p. vzhľadom na to, že krajský súd sa vôbec nezaoberal jeho argumentom v podaní zo dňa 16.07.2013 ohľadom možnosti spätného vyradenia z evidencie odo dňa zaradenia do evidencie, čím podľa jeho názoru došlo k vade konania v zmysle § 221 ods.1 písm. f) O.s.p. V jeho prípade boli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania o zaradení do evidencie, keďže nie jeho zavinením došlo k deklarovaniu neplatnosti výpovede až následne, pričom však účinky neplatnosti výpovede nastávajú spätne ku dňu jej podania. Ďalej namietol, že krajský súd sa nezaoberal ani definíciou uchádzača o zamestnanie vo vzťahu k potvrdeniu o trvaní zamestnania aj v dobe od 01.10.2010 do 31.01.2013, ktoré predložil k žalobe.

Z uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané v súlade s § 36 ods.1 písm. o) zákona č.5/2004 Z.z. v znení platnom do 30.04.2013 a navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského

súdu v medziach žaloby a v rozsahu odvolania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 18.09.2012.

V zmysle § 250b ods.1 O.s.p. v spojení sa žaloba musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Z administratívnych spisov žalovaného vyplýva, že preskúmané rozhodnutie bolo žalobcovi doručené do vlastných rúk dňa 21.03.2013 a týmto dňom nadobudlo právoplatnosť. Žaloba bola podaná včas, dňa 16.04.2013.

Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí (§ 249 ods.2 O.s.p.).

Podľa § 250h ods.1 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

Z citovaných ustanovení § 249 ods.2 a § 250h ods.1 O.s.p. vyplýva, že dôvody, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, možno uplatniť len v lehote na podanie žaloby, teda v lehote dvoch mesiacov od doručenia preskúmaného rozhodnutia žalobcovi. Súd je týmto rozsahom žaloby viazaný a nemôže ísť nad jeho rámec. Z toho dôvodu sa krajský súd mohol a mal zaoberať len dôvodmi žaloby, uvedenými v žalobe, doručenej mu dňa 16.04.2013 a nemohol prihliadať na ďalšie dôvody, ktoré žalobca uviedol až v doplnení žaloby podaním zo 16.07.2013, teda po uplynutí lehoty podľa § 250b ods.1 O.s.p.

Predmetom preskúmaného rozhodnutia bolo vyradenie žalobcu z evidencie. Týmto predmetom bol daný aj rozsah súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSZOPCSSZ/BEZ/2013/3008/6369 z 25.02.2013, čo znamená, že pri prieskume rozhodnutia žalovaného o vyradení žalobcu z evidencie dňom 18.09.2012, sa súd mohol zaoberať len zákonnosťou tohto vyradenia a nemohol sa zaoberať dôvodmi, ktoré žalobca namietal v žalobe vo vzťahu k právoplatnému rozhodnutiu žalovaného o nepovolení obnovy konania o zaradenie žalobcu do evidencie dňom 01.10.2010, ktoré krajský súd preskúmaval v konaní vedenom pod sp. zn. 11S/28/2013 a najvyšší súd ako súd odvolací v konaní vedenom pod sp. zn. 9Sžso/8/2014.

Podľa § 250i ods.1 veta prvá O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd dospel k záveru, že pre správne orgány pri rozhodovaní o vyradení žalobcu z evidencie bol rozhodujúci ten skutkový stav, že žalobca bol do evidencie právoplatne zaradený dňom 01.10.2010 a že rozsudok o určení neplatnosti výpovede pracovného pomeru nadobudol právoplatnosť až dňa 18.09.2012.

Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (Čl.2 ods.2 zák.č.460/1992 Ústava Slovenskej republiky).

Spôsob rozhodovania správneho orgánu v konaní o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie je upravený v § 36 zákona č.5/2004 Z.z. o službách v zamestnanosti v znení neskorších predpisov.

Podľa § 36 ods.1 písm. o) zákona č.5/2004 Z.z. v znení platnom do 30.04.2013 úrad vyradí uchádzača o zamestnanie z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o

neplatnosti skončenia pracovného pomeru alebo nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o zrušení rozhodnutia orgánu štátnej správy o skončení štátnozamestnaneckého pomeru alebo služobného pomeru.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, žalobca v žalobe namietal nezákonnosť rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSZOPCSSZ/BEZ/2013/3008/6369 z 25.02.2013 len s poukazom na ním tvrdenú nezákonnosť iného rozhodnutia žalovaného o nepovolení obnovy konania; vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu namietal aj potvrdenie o trvaní zamestnania od 01.10.1995 do 31.01.2013.

Odvolací súd poznamenáva, že právoplatným rozsudkom, č.k. 9Co 165/2012-259 z 06.09.2012, bolo rozhodnuté len o neplatnosti skončenia pracovného pomeru, nie však o jeho ďalšom trvaní - v tejto časti bola vec vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V administratívnych spisoch žalovaného sa nenachádza žiaden doklad o trvaní zamestnania od 01.10.2010 a žalobca v žalobe ani netvrdil, že by taký správny orgán predložil pred jeho rozhodnutím vo veci.

Keďže v čase rozhodovania žalovaného o vyradení žalobcu z evidencie nebola obnova uvedeného konania povolená, žalovaný vychádzal zo správne zisteného skutočného stavu, teda zo skutočnosti, že rozhodnutie o zaradení žalobcu do evidencie je právoplatné a žalobca je uchádzačom o zamestnanie .

Ak teda žalovaný vychádzal zo skutočnosti, že žalobca bol zaradený do evidencie právoplatne dňom 01.10.2010, pričom obnova konania o zaradenie do evidencie v čase jeho rozhodovania (§ 250i ods.1 O.s.p.) nebola povolená, a na tomto základe potvrdil rozhodnutie úradu o vyradení žalobcu z evidencie dňom 18.09.2012, teda dňom právoplatnosti rozsudku o neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou, rozhodol v súlade so zákonom. Iný postup zákon neumožňuje.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods.3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s 246 ods.1 O.s.p. v spojení s § 224 ods.1 a § 250k ods.1 O.s.p., lebo žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok